

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Mensis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

ANNORUM 30. Luc. 3. Dum cœpit evangelizare. Per hoc ipse non indigens prapparatione tibi eam ad Apostolicum manus vult inculcare. Ecce anni tres sunt; ex quo venio quarens fructum in ficulnea, & non invenio. Succide ergo illam, dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, in futurum succides illam. Luc. 13. Detis avertat, ne id tibi contingat, postquam Angelus Custos tuus toties pro te Deum interpellavit. Idem ipse es, & anni tui non deficient. Hebr. 1. Unus dies apud Dominum sicut 1000. anni. 2. Pett. 3. Mille anni ante oculos tuos tanquam dies hesternæ, quæ præterit. Imo sicut una custodia de nocte, anni nostri sicut aranea meditabuntur [intellige id passivè, hoc est, æstimabuntur, vel activè sic intellige, in annis nostris nos occupabimus instar aranæ; quæ se exhaurit & eviscerat in texenda tela unâ manu vel digito dirumpendâ] Dies annorum nostrorum in ipsis 70. anni, si autem in Potentatibus [hominibus firmæ complexionis] 80. anni, & amplius eorum labor & dolor. Pl. 89. Nam tempus ultra 80. annos ordinariè plenum morbis, miseriis, &c. Memor fui dierum antiquorum. Pl. 142. & annos aternos in mente habui.

Mensis.

Hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis. Luc. 1. Deus dat, quod petis, si constanter petas, & tuæ salutis non officiat. Quis mihi det, ut sim juxta menses pristinos? Job. 29. In

primævo fervore. *Lignum vitæ afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum.* Apoc. 22. Similia in cælo pertinent ad gaudia accidentalia. In terris per hoc lignum anima de virtute in virtutem quot mensibus proficiens adumbratur.

Hebdomas.

Post hebdomadas 62. occidetur Christus. Dan. 9. A tempore scilicet instauratæ plenè Jerosolymæ. Hæ hebdomadæ 62. conficiunt annos 483.

Dies, Nox.

Homo vanitati similis factus est, dies ejus sicut umbra prætereunt. Pl. 43. *Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiam.* Pl. 18. Nempè dies quilibet ad alium fundit quasi sermonem, & nox ad alias noctes transmittit scientiam de Deo omnium conditore: cujus potestatem & sapientiam declarat perpetua illa vicissitudo. *Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dierum assumetur ab eo.* Eccl. 24. *Cum quietum silentium continerent omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet; omnipotens sermo tuus de regalibus sedibus venit.* Sap. 18. Sermo ibi est de exterminio Ægypti, sed optimè id Ecclesia applicat Christo nato 25. Decembris in media nocte. *Sicut in die honestè ambulamus* (hoc est, palam coram Deo & hominibus) *non in ebrietatibus, impudiciis.* ad Rom. 13. *Memoriâ digni sunt septem dies, quibus*
&